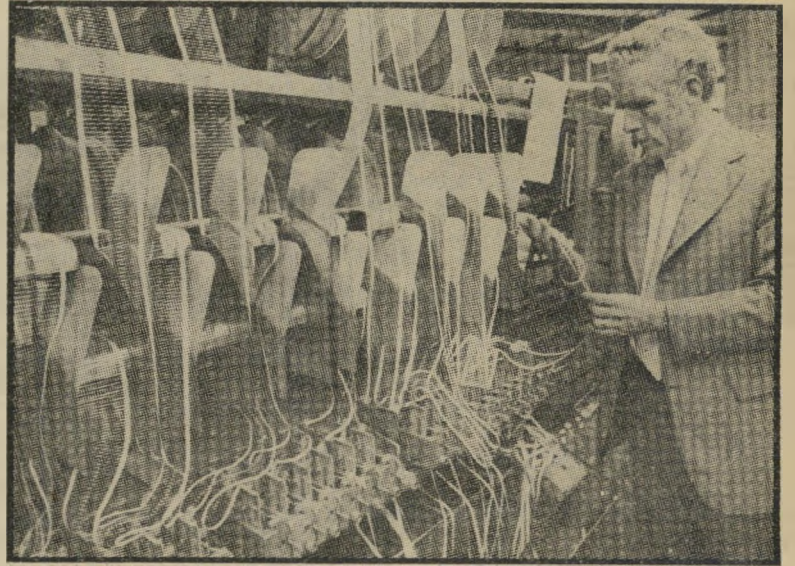

מעלי'הטלוויזיה בארץ - בפני סכנת חיסול?

בעוד בישראל נפתחים מדי שנה מפעלים חדשים להרכבת טלוויזיות, מתחוללת במולדת הטלוויזיה מהפכה, העולה לגרום תוך כמה שנים לחיסול כל המפעלים בישראל. יצרני הטלוויזיה הגדולים בעולם חיפשו בשנים האחרונות דרכים להוולת הייצור, הכרוך בעבודת ידיים מסובכת של הרכבת החלקים הפנימיים. זאת הסיבה שכל החברות הגדולות הקימו מפעלי הרכבה בישראל, סינגפור, פורמוזה ועוד, בהן עבודת הידיים זולה יחסית. למדיניות הקמת המפעלים בישראל תרמו גם שיעורי המכס, המעניקים הנחה של

נשיא "זניט" נאכין יוד סרטיהייצור האוטומטי
מכונה במקום אדם

600 לירות למכשיר המורכב בישראל. כל אלה גרמו להקמת כעשרה מפעלים ישראלים להרכבת טלוויזיות. מפעלים אלה מעסיקים אלפי פועלי אלקטרוניקה — שמחסורם מורגש בייצור מתוחכם אחר.

אלא שבינתיים מצאו היצרנים פיתרון אחר: דגמי הטלוויזיות החדשים הם כבר ללא השפופרת המפורסמת, אלא מורכבים מחלקים אחרים, זולים יותר. אך חשוב יותר: המצאת המעגלים המודפסים איפשרה להסיר את ייצור הטלוויזיות לאוטומטי, לשחרר את הייצור מעבודת ידיים.

בחדש שעבר חנכה חברת זניט, המובילה בתחום מכירות הטלוויזיות באר"ב, מיפעל-ענק חדש בשיקאגו, המייצר 7000 מכשירים ליום.

המיפעל חוסך את מחצית כוח-האדם הדרוש לייצור טלוויזיה, לדברי נשיא זניט, ג'ון נאבין, הצלחת המיפעל היא סנסציונית, וחברות מתחרות, כסילבניה, הצהירו כי התהליך של זניט הוא מהפכני.

ברי כיום כי תוך כמה שנים יהיה מחיר הטלוויזיה, המיוצרת בשיטה החדשה באר"ב, זול לאין-ערוך ממחיר ייצורה בישראל. כבר כיום מהווה הרכבות מכשירי טלוויזיה בארץ ביזובו כוח-אדם ואמצעים חיוניים — הכדאי למרכיבים רק בגלל העדפות המכס.

בעוד כשנה צפוי השוק הישראלי להיות מוצף במכשירים זולים, ולמישרד המיסחר והתעשייה לא תהיה ברירה אלא לאסור את היבוא ולהמשיך להגן על תעשיית החממה הזו. זניט, מצידה, כבר צופה חיסול כל מפעליה מחוץ לאר"ב — מלבד אלה שימך שיכו לחיות באופן מלאכותי.

תיירים תופסים חדרי חברי הסתדרות

חיה זה שקר: ראשי בתי-ההבראה של קופ"ח וקרנות-הגמל החליטו להיכנס לענף חדש — מלונאות. מזה כמה חודשים שסוכני-הנסיעות בארץ מקבלים הצעות מפתות ביותר מבתי-ההבראה של ההסתדרות, המציעים חדר ליום בטבריה, לדוגמה, ב-40-50 לירות ליום — לעומת המחיר הגדול של מלון בעיר, שהוא סביב 70 לירות.

בתי-ההבראה של קופ"ח יכולים להרוש את לעצמם זאת, כיוון שהם ניבנו ב-

חבר ההסתדרות הכללית שניסה הקיץ לקבל מקום בבתי-ההבראה של קופת-חולים, או של אחת מקרנות-הגמל החסי הדרותיות — נענה קרוב לוודאי בשלילי. לה, כאשר ניסה לברר את הסיבה, הוסי' בר לו כי של החדרים תפוסים, על-ידי חברי הסתדרות כמותו.

מעל כלור חדש

בבאר-שבע

מיפעלי תרבות-ברוסי-המלח, ה-מצויים בבאר-שבע, יקימו, בשותפות עם מיפעל הכימיקלים של כור, מכתשים — מיפעל-ענק לייצור כלור בבאר-שבע.

כיום צורכים שני מיפעלים אלה כלור המיוצר במיפעל פרוטארום בחיפה, וקיים ביזבוז רב בהובלת חומר-הגלם מזרם לחיפה — והובלתו בחזרה של הכלור לבאר-שבע.

שני המיפעלים יצרכו, בעוד שלוש שנים, 25 אלף טון כלור לשנה. המיפי' על החדש שלהם ייצר 30 אלף טון לשנה. שני המיפעלים הציעו לפרוטארום שותפות במיפעל החדש, אולם פרוטארום אינה מודאגת מאובדן שני הלקוחות האלה, כי קיים ביקוש רב בחו"ל לכלור.

תנורוקי "איבון"

יובאו לישראל

חברת התמרוקים האמריקאית המפור-סמת איבון תתחיל לשווק את מוצריה בישראל — בעזרתו האדיבה של רפי ללקין — בעל מוסד, מזכיר מחוז תל-אביב של רשימת ע"מ, והמועמד לחיות הח"כ השלישי של הרשימה במערך ה-ימני, אם זה ייוולד.

איבון היא חברת-התמרוקים מס' 1 בארצות-הברית בשיטת המכירות מדלת לדלת. מחזור המכירות שלה מסתכם ב-רבע מיליארד דולר לשנה, והמנייה שלה נחשבת לחביבה ביותר על המשקיעים, בגלל אחוז הרווחיות הגבוה של החברה.

החברה מרוויחה בממוצע 70 אחוז ממחיר מוצריה. לדוגמה: שפתון הנמך כר 1.35- דולר, מכיל את חומר ה-שפתון עצמו, שמחירו המישה סנט, ארי-זה והוצאות — 60 סנט, ורווח 70 סנט. תמחיר זה משתקף יפה במאזנים.

ואכן, תמרוקי איבון נחשבים ליקרים ביותר. בישראל תעלה שפופרת שמו-אמ' בט, לדוגמה, 82 ל"י. נר ריחני, עם פמוט מהודר, 77 + ל"י. הנר עצמו 11 ל"י. מלבד שמנים ונירות ריחניים, מייצרת איבון גם סבונים, מישחות-שיניים, וכמו-כן את כל סידרת התמרוקים המקובלת לאשה.

כל מוצר בא בסידרה שלמה של רי-חות, כשלכל ריח צבעו האופייני. אם יחליט ללקין על קו-הפירסומת של איבון באמריקה, ניתן יהיה בקרוב לשמוע חתימה בדיוגנוף מספרת לחברתה, על כוסי-קפה, כי החבר שלה הריח ירוק אתמול בערב, וכי היא עצמה החליטה להריח רוד הבוקר.

בישראל ישווקו מוצרי איבון באמצעות התמרוקות, לא בשיטה האמריקאית. ללקין הביא משלוח ראשון של מוצרים בשווי מיליון ל"י, מקווה לשווקם עוד לקראת החגים.

כספי קרנות-הגמל, בריבית של 6% בלבד, ומכיוון שהפסדיהם תכסה ההסתדרות. השבונה של קופת-חולים — לאכסן תיירים — היה לנסות למלא את החד-רים בבתי-ההבראה בעונות בחן אין חב-ייההסתדרות באים להבריאה. אולם, כאשר מציעים לתיירים חדרים, יש לאמ-שר להם מקום במשך כל השנה — גם אם זה בא, בעונה, על חשבון חברי החס-דרות.

בעלי בתי-המלונות בטבריה יצאו ב-זעם נגד ההתחרות הלא-הוגנת וקיפוח פרנסתם, מאחר שהם אינם יכולים להתחרות במחירי ההפסד של החסדר-רות. גם ראש עיריית טבריה, משה צחר — בעצמו חבר הסתדרות — יצא להגנת ענף המלונאות, עליו מתפרנסת עיר. למעשה, עוברים בתי-ההבראה של קו-פת-חולים על החוק, מאחר שבהציעם חדרים לתיירים, הם פועלים כבתי-מלון — בעוד שאין להם רישיון לכך. אולם מישרד התיירות לא מצא לנכון, עד עתה, לעשות מאומה בנידון.

בית-ההבראה החדש של קופ"ח בטבריה
תייר במקום חבר

במדינה

העם

שתי גדות לירדן?

רעידת האדמה שהתחוללה

השבוע בישראל

שיקפה גם זעזוע פוליטי

בבוקר יום הראשון השבוע רעדה הארץ. זעזוע סיסמולוגי, שמוקדו בנקודה מדרום לכינרת, בביקעת הירדן, הרעיד את אמות הסיפים בנקודות שונות בארץ. בעוד ש-במרכז הארץ הוא הורגש כרעידת-אדמה קלה, מהירה וחולפת, הרי בכמה מיישובי הביקעה עצמה, הוא נמשך כעשרים שניות, הגיע לדרגה בינונית בדירוג הזעזועים התת-קרקעיים, השמיע רעשים, גרם נזקים קלים ועורר בהלה.

מקור הזעזוע, כמקור הזעזועים האחר-רים הפוקדים תכופות את האיזור, הסי-בירו הגיאולוגים, הוא בשוני שבמיבנה התת-קרקעי של שתי גדות הירדן. לפי אחת התיאוריות המקובלות, נגרם השבר הסורי-אפריקאי, שביקעת הירדן היא חלק ממנו, כתוצאה מהדינמיקה השונה של ה-איזורים משני עברי הירדן. השבר נחשב כקו גבול, החוצץ בין שני חלקי ארץ, בע-לי מיבנה תת-קרקעי שונה. בעוד שביבשת שמזרח לירדן מורגשות תנודות לפיהן זוהה היבשת צפונית, גשורת היבשת ממע-רב לירדן, בה נמצאת ישראל, יציבה.

אילו רצה סופר מדע בדיוני לתאר ב-לשון הפרזה את התהליך, יכול היה לצייר מצב, שמבחינה מעשית יכול להתחולל אולי רק בעוד מיספר שנות אור, לפיו תנוע למשל רבת-עמון ומיקומה יהיה אל מול הכינרת.

ניפוץ הסיסמה. על רקע הסברים אלה של הגיאולוגים, התחולל זעזוע נוסף בארץ, אלא שהוא לא היה תת-קרקעי. היה זה הזעזוע שנגרם במחנה האזרחי-ימני, כאשר התברר כי תיקנות הליכוד של מחנה זה התנפצה אל מול חומת ה-אינטרסים האישיים של מרכיביו.

נדמה היה כי אלוהים בעצמו נלחם ב-גח"ל. לא די שהם, כמו ידיהם, ניפצו את תדמיתם כאנשים הנלחמים על עקרונות. הנה בא הזעזוע הסיסמולוגי וניפוץ גם את הסיסמה של "שתי גדות לירדן — זו שלנו זו גם כן!"

הסכנה הפיזית שאיימה על שלמות הארץ משני עברי הירדן, והסכנה של אויב דן האמינות שאיימה על מרכיבי הליכוד הימני, הצטרפו יחד לזעזוע של ממש.

הממשלה

אות קו

החלטות צבועות מחפות

עז מעשי

צביעות

גולדה מאיר הודיעה שוב. היה זה כאשר ביקרה לפני כחודש בפיתחת רפיח, על מנת לראות במו עיניה למה מתכוון משה דיין כאשר הוא מדבר על חוון העיר ימית בפיתחה. כאשר ביקרה במו-שבי הפיתחה המשגשגים, נדהמה לגלות כי תוך שנתיים התעשרו תושבי מושבים אלה, לא מעט בזכות העבודה הולה של הבדואים שהם מעסיקים במשקיהם.

גולדה הבינה מייד כי משהו לא בסדר בעניין, לפחות מבחינת ההיגיון הפשוט. אם היה צריך בשעתו לנשל את הברד-אים המוסכנים מפיתחת רפיח, להקים גדר במקום ולאסור עליהם את הכניסה אל השטחים עליהם ישבו בשעתו — איך אפי-שר עכשיו להחזירם לאותו מקום עצי-מו — אבל כאריסים של האפנדים היהודים שהתיישבו על אדמותיהם?

הזעזוע של גולדה הבשיל השבוע פרי, הממשלה קיבלה את הצעת שר הבי-טחון, לפיה יפקחו המושלים הצבאיים ב-שטחים המוחזקים על כניסת ערבים ל-ישובים יהודיים שהוקמו שם. מטעמי ביטחון. במילים אחרות: המימשל הצבאי יוכל לאסור להבא על מושבי פיתחת רפיח, כמו על התחליות אחרות בשט-חים, להעסיק ערבים ביישוביהם. כמו כי נושא נישול הבדואים מהפיתחה, כך גם הפעם, נוצל הנימוק הביטחוני כדי להצי-דיק מעשה עוול נוסף.

בכיסוי של סיסמת ה-עבודה עברית, החליטה הממשלה על כריתת מטה לחמם (המשך בעמוד 18)